

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 431/2019
23.04.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Сође Павловић и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Ивана Божовића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Пожеги К 171/18 од 01.11.2018. године и Вишег суда у Ужицу Кж1 3/19 од 06.02.2019. године, у седници већа одржаној дана 23.04.2019. године, једногласно је, донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Ивана Божовића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Пожеги К 171/18 од 01.11.2018. године и Вишег суда у Ужицу Кж1 3/19 од 06.02.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожеги К 171/18 од 01.11.2018. године, окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ за које му је изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од пет месеци и истовремено одређено да се овако утврђена казна затвора неће извршити уколико окривљени у року проверавања од једне године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело и изречена му је мера безбедности обавезно лечење алкохоличара која ће се спровести у саветовалишту за алкохолизам Дома здравља у Ариљу и која ће трајати док постоји потреба за лечењем, али не дуже од две године, а ако се окривљени без оправданог разлога не подвргне лечењу на слободи или лечење самовољно напусти, суд ће одредити да се мера принудно изврши у одговарајућој здравственој или другој специјализованој установи. Окривљени је обавезан да у корист буџетских средстава Основног јавног тужилаштва у Пожеги накнади трошкове кривичног поступка у износу од 12.658,23 динара, а у корист буџетских средстава Основног суда у Пожеги износ од 56.569,8 динара и на име паушалног износа 5.000,00 динара, све у року од 12 месеци рачунајући од дана правноснажности пресуде у 12 једнаких месечних рата и

то Основном јавном тужилаштву у Пожеги у месечним ратама од по 1.054,85 динара и Основном суду у Пожеги у месечним ратама од по 5.130,8 динара, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Ужицу Кж1 3/19 од 06.02.2019. године, поводом жалбе браниоца окривљеног АА, адвоката Ивана Божовића, а по службеној дужности, преиначена је само у погледу одлуке о кривичној санкцији пресуда Основног суда у Пожеги К 171/18 од 01.11.2018. године којом је окривљеном за извршено кривично дело насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од пет месеци и истовремено одређено да се овако утврђена казна затвора неће извршити уколико окривљени у року проверавања од једне године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело, тако што је одређено да ће у случају опозива условне осуде која је наведеном пресудом изречена окривљеном у утврђену казну урачунати време које је окривљени провео у притвору почев од 07.05.2018. до 02.07.2018. године, док је жалба браниоца окривљеног у преосталом делу одбијена као неоснована и првостепена пресуда у непреиначеном делу је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Иван Божовић, због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом који произилази из садржине захтева да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 488. став 1. ЗКП доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је у смислу одредбе члана 490. ЗКП одржао седницу већа, о којој, сходно одредби члана 488. став 2. ЗКП није обавештавао Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Ивана Божовића је неоснован.

Бранилац окривљеног АА правноснажне пресуде побија због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП наводима да се на доказима и то:

-записнику о саслушању сведока оштећене ББ сачињеним пред Основним јавним тужиоцем у Пожеги дана 21.05.2018. године пресуда не може заснивати обзиром да окривљени и његов бранилац нису били обавештени о извођењу овог доказа, због чега истом нису ни присуствовали;

-налазу и мишљењу вештака др Аца Баковића од 01.06.2018. године указивањем да се исти заснива на незаконитим доказима и то саслушању оштећене ББ пред Основним јавним тужиоцем у Пожеги и на кривичној пријави против окривљеног.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Наиме, како је оштећена ББ дала свој исказ и на главном претресу одржаном дана 02.07.2018. године у којем је детаљно описала ток предметног кривично-правног догађаја, којом приликом су окривљени и његов бранилац имали могућност да постављају питања оштећеној, то је, по оцени Врховног касационог суда, а супротно наводу из захтева браниоца окривљеног ирелевантна чињеница за оцену законитости доказа да саслушању оштећене пред Основним јавним тужиоцем у Пожеги нису били обавештени окривљени и његов бранилац који због ове околности нису ни присуствовали давању предметног исказа оштећене.

Осим тога, по оцени Врховног касационог суда, а супротно наводима из захтева браниоца окривљеног, налаз и мишљење вештака др Аца Баковића дат је у свему у складу са одговарајућим одредбама ЗКП, при чему истицање у захтеву браниоца окривљеног да се овај доказ заснива на незаконитим доказима и то кривичној пријави и саслушању оштећене пред Основним јавним тужиоцем у Пожеги, овај налаз не чини незаконитим, обзиром да се исти заснива на увиду у списе Основног јавног тужиоца у Пожеги Кт 241/18, а кривична пријава је саставни део ових списа који пружа иницијални увид у предметни догађај, као и на клиничком прегледу и испитивању окривљеног обављеном дана 30.05.2018. године у просторијама Окружног затвора у Ужицу, због чега се на овом доказу по оцени Врховног касационог суда пресуда може заснивати. Стога Врховни касациони суд неоснованим оцењује наводе из захтева браниоца окривљеног да су побијане правноснажне пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Побијајући правноснажне пресуде због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП бранилац окривљеног није указао због чега сматра да дело које је предмет оптужбе по закону није кривично дело, док је у образложењу захтева навео да није описано стање урачунљивости окривљеног пре довођења у стање алкохолисаности, нити је наведено да је окривљени поступао са умишљајем, што представља чињенично питање.

Како одредбом члана 485. став 4. ЗКП која таксативно прописује разлоге због којих окривљени, преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања, то се Врховни касациони суд у ове наводе захтева није упуштао.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Зоран Таталовић,с.р.